

I.

En Dag mellem den gamle Højskoleforstanders Død og hans Begravelse kom Emanuel om Morgen over i Staldlængen en Timestid senere end han plejede; og da han ikke desmindre fandt Niels endnu liggende i Sengen, gav han endelig sin længe tilbagetrængte Utaalmodighed Luft i en alvorlig Formaningstale.

Det kom til en heftig Ordstrid imellem dem, hvorunder Emanuel i et Øjebliks Ophidselse befalede ham at tage sit Tøj og forlade Præstegaarden. Niels tog ham øjeblikkelig paa Ordet, og Emanuel mærkede allerede den næste Dag, da han vilde fæste sig en ny Karl, at Tildragelsen havde vakt en stærk Misstemning imod ham hos visse Dele af Befolkningen. Niels havde altid været Menighedens Kælebarn, og man talte rent ud om, at Emanuel havde jaget ham paa Porten af Misundelse over den Opsigt, han havde vakt med sine Avisartikler. Særlig i Maren Smeds